

rykning af arbejdstilbudstidspunktet naturligt give anledning til at overveje konsekvenserne af et afslag på et rimeligt tilbud. Dette spørgsmål har været drøftet med arbejdsmarkedets parter, og der er enighed om, at afslag på arbejdstilbud medfører, at arbejdsløhedskasserne konkret skal vurdere, om afslaget sammenholdt med den lediges øvrige forhold gør, at det kan anses for tvivlsomt, om den pågældende er til rådighed for arbejdsmarkedet. Denne konsekvens af afslag på et rimeligt tilbud finder regeringen også må finde anvendelse ved denne nye fremrykning, idet regeringen på grundlag af erfaringerne i tiden indtil 1. april 1982 vil drøfte konsekvenserne af afslag på et rimeligt tilbud med arbejdsmarkedets parter.

I forbindelse med vedtagelsen af § 97 b i arbejdsløhedsloven blev der gjort opmærksom på, at det i mange tilfælde vil være rigtigt, at de langtidsledige – forud for starten på genoptræningsperioden – gennemgår en kortvarig uddannelse, der retter sig mod det job, der tilbydes. Dette gælder stadig, men på grund af det store antal langtidsledige er det ofte meget svært at nå at gennemføre en sådan forudgående uddannelse. Der er derfor også et behov for – ikke mindst ved ansættelse i den offentlige sektor – at de langtidsledige i de første par uger af genoptræningsperioden får en egentlig introduktion til det arbejde, de skal overtage.

Job, der er oprettet i medfør af det samtidig fremsatte forslag til lov om jobskabelse, vil i vidt omfang være helt normale arbejdspladser, og der tilstræbes ingen forskelle i forhold til anden beskæftigelse på arbejdsmarkedet. Det følger heraf, at langtidsledige kan tilbydes beskæftigelse i disse job, når arbejdstilbuddet i øvrigt er rimeligt.

Det er ligeledes hensigten at koordinere arbejdsløhedslovens § 65 om arbejdsløhedskassernes forpligtelser over for medlemmer med længerevarende ledighed med fremrykningen af arbejdstilbudsordningen.

Arbejdstilbudsordningen blev oprindeligt indført ved lov nr. 298 af 8. juni 1978 om arbejdsformidling og arbejdsløhedsforsikring m. v., som § 97 b (Folketingstidende 1977–78, FF sp. 8958, 9165, 11585, 11872; tillæg A sp. 4815; tillæg B, sp. 1357; tillæg C, sp. 843). Ved lov nr. 637 af 13. december 1978 om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløhedsforsikring m. v. forlængedes dagpengerechten for medlemmer, der endnu ikke havde fået et rimeligt tilbud om arbejde, jfr. § 97 b, indtil den 1. april 1979, (Folketingstidende 1978–79, FF., sp. 2390, 2598, 3491 og 3834; tillæg A, sp. 1285; tillæg B, sp. 135; tillæg C, sp. 159).

Ved lov nr. 235 af 4. juni 1980 blev jobtilbudsordningen forlænget fra 31. december 1980 til 31. december 1983 (Folketingstidende 1979–80, FF., sp. 8751, 9215, 10141 og 10306; tillæg A, sp. 5307; tillæg B, sp. 135; tillæg C, sp. 159).

II Administrative konsekvenser.

For så vidt angår de administrative konsekvenser vil forslaget på en gang indebære fortsættelse af eksisterende administrative rammer, nogle lettelser, men også ændringer, der medfører forøgede administrative byrder. Dette gælder først og fremmest arbejdsformidlingssystemet, der skal placere et større antal langtidsledige og aflaste de enkelte arbejdsgivere i så vid udstrækning som muligt for de administrative byrder.

I alt vil der være behov for at styrke arbejdsformidlingen med omkring 140 nye ansatte, hvilket vil medføre udgifter på ca. 28 mill. kr. årligt fordelt med 3/4 til staten og 1/4 til amtskommunerne. Herudover vil der i arbejdsministeriet og i arbejdsdirektoratet være behov for et antal akademikere og kontorfunktionærer.

III Økonomiske konsekvenser.

Forslaget indeholder såvel besparelser som merudgifter. Ændringen af ordningen for langtidsledige, er imidlertid et område med usikkerhedsmomenter omkring omfanget og arten af udnyttelsen af ordningen. Det er således ikke muligt præcist at skønne over de økonomiske konsekvenser. Bl. a. vil det samtidig fremsatte forslag til jobskabelsesordning i et vist omfang kunne aflaste arbejdstilbudsordningen. Endvidere er de skattemæssige konsekvenser af ordningen for staten, kommunerne og amtskommunerne heller ikke indregnet.

1. Arbejdstilbud til ledige.

Det offentlige bruttoudgifter ved forslaget vil altovervejende bestå af udgifter til beskæftigelse af de langtidsledige, dvs. den statslige genoptræningsydelse og de statslige, kommunale og amtskommunale nettolønudgifter, samt administrationsudgifter og evt. materialeudgifter. Besparelserne vil umiddelbart falde på statens udgifter til arbejdsløhedsdagpenge.

Beregningerne for såvel statens som kommunernes område omfatter perioden på 9 måneder, da det er vanskeligt at skønne over en række relevante spørgsmål udover denne periodes varighed.

De langvarigt ledige under 25 år er berettigede til et arbejdstilbud, hvis de har haft 1 års ledighed, mens de øvrige langvarigt ledige fortsat er beretti-